

SZARVASI ÚJSÁG

Képes hetilap, a társadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt. — kr.
Félévre 3 frt. . kr.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Egyes szám ára 12 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer. vasárnap.

Az előfizetési pénzek, úgy a lap szellemi részét
illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra
címezendők.

A nyílt-térben minden garmondsor díja 25 kr.

HIRDETÉSEK

jutányos aron vétetnek fel.

A hirdetések az „Arpád” irodalmi és nyom-
dai intézetbe küldendők.

Budapesten lapunk számára hirdetés-eket el-
fogad Mudrony és György hirdetési irodája Barátok-
tere 3. sz. Athenaeum 1 emelet; továbbá A. V.
Goldberger, servitater 3. sz. alatt.

Kaszinó és olvasó-egylet.

Korunknak eltagadhatatlan hibája a felületesség, mely a cél és eszközök megilélése tekinté ehen igen sokszor tévútra vezeti az emberek véleményét. Nagy örömmel, nagy lelkesedéssel hirdetjük sokszor, hogy ez, vagy azon egyeslet, társulat vagy intézmény létrejött; eltelve büszkeséggel annak tudatában, hogy végre az árva magyar nemzet is a haladás terére lépett, egy-egy újabb, közérdekűnek látszó eszmét kitörő hévvel üdvözlünk s elteledünk mélyére tekinteni a dolognak, ha vajjon amaz egyeslet, ama társulat, vagy intézmény valóban megfelel-e, megtud-e felelni azon közérdekű célnak, melynek előmozdítására címénél, kijelölt működési körénél fogva hivatva lenne.

Igy vagyunk kaszinóink s olvasó-egyleteinkkel is. Mihelyt egy helyiség valahol megnyitattik, dicséneket zengedezünk örömlünkben, s fennen hirdetjük, hogy a közmívelődésnek egy új csarnoka nyitattott meg. Azt azonban nem tesszük vizsgálódásunk tárgyává: vajjon az a kaszinó, az az olvasókör igazán az általános közmívelődésnek csarnoka-e, vagy pedig más mellékes célokat szolgál?

Sajnosan esik az igazságot kimondanunk, de tényt mondunk, midőn állítjuk, hogy a vidéki kaszinók és olvasókörök legtöbbje nem felel meg azon céloknak, melyeknek megfelelni hivatva lenne s a melyért mintegy követeljük, hogy a közönség pártfogásában részesülse.

Midőn halhatatlan emlékű gróf Széchenyink a kaszinók alakításának eszméjével föllépett, kétségkívül a közmívelődésnek óhajtott erős intézményt szerezni; fájloszeni akarta ezek által a közszellemet, hogy az a haza boldogabbá tételére szolgáló üdvös törekvések iránt fogékonyab váljék; tért, alkalmat nyújtani a közérdekű eszmék megvilátására, míg másfelől kétség-

kívül az irodalom nagyobb mérvű pártolása is célként lebegett szemel előtt.

Ezen igen üdvös föladatoknak azonban kaszinóink és olvasóköreink csak kis mérvben felelnek meg.

A mi e néven ismert intézeteink többnyire a cast-rendszer jellegét magukon viselő egyes néposztályok összejövetelére szánt helyiségek. Ezek kétségkívül előmozdítják az illető társadalmi osztály különös érdekeit, de az általános közmívelődés fejlesztése tekintetében igen kevés eredményt képesek fölmutatni; sőt, a mennyiben a társadalom különböző alkat-elemeinek elegyülésél s egybefonadását gátolják, a demokratikus irányu közmívelődést épen akadályozzák is.

Az irodalom grámolitása tekintetében sem sok hasznot tesznek ma már kaszinóink s olvasóköreink. A napi események iránti érdeklődés már annyira általános, hogy kaszinók nélkül is virágoznak a napi sajtó. Szépirodalmi, ismeretterjesztő lapokat, avagy tudományos folyóiratokat pedig olv. egyleteink vajmi keveset járatnak, sőt legtöbbnyire épen nem járatnak. Még a regény-irodalomnak tesznek legtöbb szolgálatot, csak hogy e téren is — fájdalom! — nem az irodalmi belbecsessel bíró művek, hanem az idegenből fordított rém-regények és lasciv irányu könyvek terjedését mozditják elő.

Mindezekből azonban nem az következik, hogy szüntessük meg kaszinóinkat és olvasó-köreinket, hanem következik az, hogy reformáljuk azokat, azaz: tegyük lehetővé, hogy eredeti szép hivatásuknak megfelelően, legyenek a közmívelődés előmozdításának és a közszellem fejlesztésének tényezőivé.

Elérendő lenne ezen üdvös és nagy horderejű reform az által, ha a kaszinók kevesebb politikai, de annál több ismeretterjesztő, szépirodalmi és a tudo-

H I R E K.

— (V i s s z a é l é s) Ismét több oldalról vesszük a panaszt, melyszerint vasutvonalunkon rendes III-ad osztályú kocsi helyett még mindig teherszállító kocsik használatnak: dacára a többszöri nyilvános felszólalásnak. A kocsikba bedobnak néhány rozszant padot, s kész a személyszállító waggon. Éffélét sehol sem tűrnének meg, s ime, épen nálunk már hónapok óta úzik e visszaélést, holott kiki jól tudja, hogy városunk nem csupán forgalmi tényezője, hanem szerződéses biztosítója e vonalnak. Lehetetlen, hogy városi előljáráságunknak ne lenne tudomása e vissza körülményről, s mindamellett teljesen passiv viseli magát, holott e tényben valóságos szerződészegés rejlik. Jogosan várja a közönség, miszerint végre valahára intézkedni fognak az illetékes városi közegek e visszaélés megszüntetése tekintetében.

— (A s z a r v a s i t á r s u l a t i l e á n y i s k o l a) alapszabályai értelmében minden évben egy-két növendéknek díjlanul enged helyet intézetében. A kik e kedvezményben részesülni óhajtanának, forduljanak ez ügyben a társulat elnökségéhez. Szarvas, 1881. szeptember 9. Mihályi József, intézeti igazgató.

(A z u j ü s t ö k ö s) már 30-án, az alkonyat beálltával, szabad szemmel is jól látható volt. Az üstökös a nagy medve csillagképlet, a nép nyelvén ugynevezett gönczöl-szekere alatt tündöklök, fénye naponkint növekszik s nemsokára oly jól lesz látható, mint a júniusi üstökös. A kik élvezhetik e ritka látványt, melynek rendkívülségét még emeli az, hogy ez idényben már a második. siessenek magukat kigyönyörködni, ki tudja, mikor lesz ismét alkalmuk üstökösöt látni.

— (B.-S z e n t - A n d r á s o n) f. hó 6-án tartott képviselői gyűlésben két ellentétes vélemény küzdött egymással. Egyik párt a most felállítandó nőnevelde részére a község pénztárából segélyt szándékozott megszavazni; míg a másik ellenben épen semmit; álláspontjukat azzal igazolván: miért az iskolákat szaporítani, a mi gyermekkorunkban sem volt nevelde, még is felnőtünk? Ily satyrikus okadatolás után

mányt népszerűsítő közlönyöket járathatnák; ha könyvtáraikból számüznék az izlésrontó, immoralis regényeket s ezek helyett a szépirodalomnak belbecscsel bíró hazai termékeit rendelnék meg. Valóban kaszinói könyvtárunk egy bitang jószág, mostoha gyermek, édes kevés gondja van arra az illetőknek. A kaszinó választmánya nem vesz tudomást róla, csak a titkári jelentésből értesül, hogy a könyvtár ez évben néhány drbhal szaporodott. Más egyletek nem restellik a fáradságot, lánctvigmak, hangversenyek rendezése által tőkét gyűjteni, hogy annak jövedelmét közhaszonra fordítsák. A kaszinó választmánya azonban még nem tett lépéseket arra, hogy olyat valamit teremtsen, mely a könyvtárnak tőkét, jövedelmet biztosítson, s lehetővé tegye azon könyveknek megszerzését, melyek elolvasása nélkül senki magát műveltnak nem nevezheti. Annál fontosabb reánk nézve a könyvtár szaporítása, mert nincs más helye, honnan könyveket hozhassunk olvasni. Ez volna az egyedüli képző intézetünk. Végre üdvös volna ha a kaszinóba kissé kevesebbet kártváznának, ellenben koronként népszerű felolvasásokat rendeznének. Ezen felolvasások lennének teljesen díjmentesek s a hallgatók közt fogadtathatnának szívesen a nem tagok is, a felolvasást pedig — a tárgy megvitatása céljából — kövesse tanuságos eszme-csere.

Az ekként reformált kaszinók és olvasóköri méltán igényt tartathatnának az általános fölkarolásra, mert oly tényezői lennének a közművelődésnek, melyeket támogatni, ápolni hazafias szent kötelesség.

T Á R S U L A T

Egy sírkőről.

I.

A szarvasi temető szélében
Öreg sírkő, düledező félben.
Félszázadnak sűrű moha üli,
Rajta ismeretlen név betűi.

Oly ijesztő a halálzó rajta,
Pedig ifjú szív porlad alatta.
Fiatal lány nyugszik e sír mélyén,
Ifjú almok szövődnek át éjén.

Elmondja a kő kopott írása,
Hogy tavaszban történt hervadása.
Mikor a rózsabimbók hasadnak,
Szerelmes szív vágyai fakadnak.

— Óh ki tudja, mit vitt le magával,
Küzködött-e bánatok hadával?
Avagy boldog szerelem világa
Lett utolsó, szép mosolygó álma? . . .

Óh ki tudná! . . . csak az est szellője,
Sejtelmesen az susog felőle.
S hogy ne legyen egyedül, magára:
Rabólint a lomb titkos szavára.

En megértem e csendes beszédet,
S látom a rég porba omlott képet.
Törött szívnek halk sóhaját hallom,
Bús meséjét ime hát eldallom.

II.

Szerették egymást ketten,
Szép tündérkertbe jartak.
És szívtak önfeledten
Illatát a virágnak.

A szív, a vágy kitárva,
Oly boldogok valának!
Szerelmük szép világa
Elűzött minden árnyat.

Szállott a perc, az óra,
És elröppent az álom —
S a lányka bús valóra
Ébredt a pusztá tajon.

Az ifjú messze-messze,
A lányka megcsalva.
Vigaszt, enyhe lessz-e?
Csak vár-vár szívszakadva.

„Tavaszra visszatérek . . .“
De többé rá se gondol!

már-már elesni látszott az ügy, a midőn hirtelen kedvező fordulatot vett s így a képviselői gyűlés többsége igen szép jellel adta a nevelésügy iránti érzelmének, midőn a nőnevelde részére 150 forint évenkénti segélyt szavazott meg. Üdvözljük a nevelésügy nevében a többséget! Z i h K.

— (A z u j t i z f o r i n t o s b a n k j e g y e k r ől.) Használhatlan bankjegyek, melyeknek mívoltából önként kitűnik, hogy szándékkal változtattak meg és ez által a közforgalomra nézve az osztrák-magyar monarchiában használhatlanná tettek, különösen pedig idegen hozzátétellel ellátott, beirt, fölfilnyomatott, bélyegzett, befűkkel átlukasztott vagy egyébként külsejükben bármikép megváltoztatott bankjegyek, ha valódiságuk iránt kétség nem létezik, a bankintézetektől, még 1881. szeptember 15-ig teljes névértékben fizetés gyanánt és azonnali díjmentes kicserélés végett fogadtatnak el. Ha ezen határidő letelte után efféle szándékkal megváltoztatott, de kétségkívül valódi bankjegyek a bankintézeteknek fizetés gyanánt vagy kicserélés végett átadatnak, az előmutató által a gyártási és kezelési költségek megtérítése fejében darabonként 5 kr fizetendő.

— (T i t o k z a t o s b ű n e s e t) tartja most izgalomban Lille francia várost. E hó 3-án reggel egy divatosan öltözködött ur a 20-ik számú bérkocsinak hat elég súlyos ládát adott át, hogy azokat hat különböző helyre szállítsa. A kocsis az első ládát Bricke vásárushoz vitte a Rue d'Inkermauba 35. sz. alatt, a másikat pedig Trachet adószedőhöz a Rue de Flandresbe, a harmadikat végre Delnester ácsához a Rue des Portesbe. A többi három láda másfelé volt címezve. Az első ládát Delnester neje nyitotta fel térje és leánya jelenlétében. — Alig feszítette azonban fel a láda fedejét, midőn iktózatlan robbanás történt, mely mindhármukat földhöz sújtotta, mindnyáján többé-kevésbé súlyos sebeket kaptak; a szoba boltozata átlukadt, a falak megrepedeztek és a robbanás a házban tetemes károkat okozott. Rövid idővel ezután hasonló történt Trachet adószedőnél, ki nejével, sógornéjával és 13 éves fiáva épügy sebesültek meg es vágódtak a földhöz, Trachet neje legsúlyosabb sebeket kapott, egész arca össze van szakadva.

homlokán két lyuk van. állkapczája borzasztóan összezúzva s legkevésbé sincs remény életbenmaradásához. A fiatal Trachet karja széltört, a sógorné két sebet kapott. A harmadik ládát nem nyitották fel, mivel a rendőrség még elég jókor állította meg a bérkocsist. Az idegen, ki a ládákat a bérkocsisnak adta, a Reunion des Boudiers fogadóban volt szállva, rue de Saint-Pierreben és ott Desbois név alatt iratta be magát, a tett után azonban nyomtalanul eltűnt.

— (S z e r e n c s é s h a l á s z o k.) Olyan fogást tettek szegedi halászok a felső Tiszán, a minő félszázadban egyszer esik meg. Fogtak egy harmadfélmázsás vizát. A folyamokban ritka példány. A halat pénteken fogják a halpiaczon fölbontani és elárusítani.

— (G a z d a g p e t r o l e u m f o r r á s t) földöztek föl már régebben a székelyföldi gelenczei havasokban Benkó Pal kézdívásárhelyi polgár és fiai. Szakértők is vizsgálták meg már s oda nyilatkoztak, hogy e petroleum-forrás tisztaság és bőség tekintetében kiállja a versenyt bármelyik eddig ismert enemű forrással.

— (H a r m a d f é l m i l l i ó s d e f i c z i t.) Párisból írják a következőt: Az ismeretes pénzüzer Félix, a ki a „Banque de l'union financière” élén állott, — megszökött és magával vitte az intézet pénztárát. A hiány két és fél milliót tesz ki.

— (V i l l a n y o s v a r r ó g é p e t) állított ki a párisi vilányos kiállításán a La belle Jardinière cég. A varrónőnek e geppel nem kell többé lábait mozgatni, csak kezével kell igazgatni a gépet.

— (H a l á l o z á s.) F. hó 7-én kísértetelt örök nyugalomra városunkban Z a h o r e c z János városi írnok, kit a halál ifjúkora delén ragadott el. A megholdogult szakmájában folyton kiváló szorgalmat és ügyességet fejtett ki, s emésztő betegsége alatt is pontosan végzé hivatalos teendőit. — Béke poraira!

— (M e g h i v ó.) A békésmegyeyei régészeti és művelődéstörténelmi társulat f. hó 12-én délután 4 órakor Gyulan. a megyeház dísztermében k ö z g y ű l é s t tart, következő

Es zeng a szép igeret,
S a szív mindegyre tombol.

De ifjat egyre varja
Tündér majus havára.
Tündér majus havában
A lany halotti agyban.

III.

És itt pihen . . . Sok-sok tavasz
Hozott sirjara pazsítot.
Rég elsímult a bús panasz,
Emléke mely, sötét titok.

Csak a szerelmes szív borong
Ez elhagyott komor helyen.
S míg titkon sűg felé a lomb:
Megkapja egy bús sejtalem . . .

SIPOS SOMA.

Néger férj bosszúja.

— Egy utazó emlékeiből. —

A fénybogarak, kreolul coucouilles, mely a spanyol cucuyos szó korcsa, s mely nevet vezetőm is viselte, szeszélyes vonalakban cikáztak az éjszakában a rengeteg fák lombjai közötti térben. A keleti szél lagyan subant végig az utunk mentén emelkedő fák között s a mező virágainak illatatól terhes friss léget arczomba hajtá. Fejünk fölött a tej-ut által

ketté osztott égen a hold sejtelmes fénye ömlött el, kekes-ezüst ragyogással terítve be erdőt-mezőt Lovam lassan, bandukolva haladt a kövecses, egyenetlen uton.

A leggyönyörűbb nyári éjeknek egyike volt ez, mit vaha a szabadban töltöttem.

Előttem tíz lépésnyire vezetőm, Congouille haladt, leborgasztott fővel Fialat sacatra volt, dondrui születésű, s nagyon jól ismerte a tajat, melyen keresztül haladtunk. Tőle vettem az első leczkeket a kreol szójarasból. Utközben száz kérdést intéztem hozzá, melyre ő a folytonos nem tudommal válaszolt, mi engem nagyon kevéssé elégitett ki. Reggeltől estig talpon állt benne a dal, most azonban — hihetőleg a mélabus táj okozta befolyas folytán — hallgatagon, komoran haladt előre.

— Min gondolkozol? — kérdeztem végre

Nem felelt. Közelebb mentem hozzá. Aludt. Aludt menésközben, mikor oly gyönyörű volt az éjszaka. Meg kellett ráznom, hogy fölbredjen.

— Az ember ugy utazik ugy-e, hogy nem is veszi észre. S ugy-e ez kellemes?

— Igen. mondá vezetőm szeméit dorzsolva, kivált mikor nem találkozunk Corsinival.

Ez kíváncsiva tett.

Mit akart mondani vezetőm? Valami hegyi királyról beszélt; ki megallítja az utasokat, hogy kirabolja őket?

Pásztor óra.

tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó beszéd és értekezés ily cím alatt: „Ujabb adatok Békésmegye és különösen Gyulaváros XV. és XVI. századbéli történelméhez“ — a müncheni okmányok nyomán Göndöcs Benedektől. 2. Főtárhelyi jelentés az egyesület múlt évi működéséről — Zsilinszky Mihálytól. 3. Muzemári jelentés id. Mogyoróssy Jánostól. 4. Pénztárnoki jelentés Kőrös Kálmántól. 5. Netaláni indítványok. — Gyulán szeptember 3. 1881. Z s i l i n s z k y Mihály főtárhelyi, G ö n d ö c s Bevedek elnök.

(A r a d m e g y e i b e t y á r v i l á g.) Mint az Arad és Vidékének írják, ismét véres rablógyilkosság történt Aradmegyében. E hó 4-én, vasárnap este, a nagy-zerindi határban Oala Mitru és Oala Nicolae miskei lakosok súlyosan megsebesítve vérükben fekvve találtattak. Bevittek őket Kisjenőbe gyors orvosi segélyben részesítvén őket. A sebesültek nagy kinnal előadták, hogy a gyulai vásárról jöttek hazafelé s a nagy-zerindi országon Tibor Juon és fia, vadászai és Gujmicskei lakosok, ismert rablók — kiket felismertek — fejszékkel támadták meg őket. A károsultak testén több nehéz seb van s életükhez kevés a remény. A tetteseket a kisjenői szolgabírótság erélyesen nyomozza. Statárium lévén, ha elfogják őket, akasztófára kerülnek.

(A m e g y e i k ö z b á t o r s á g) múlt havi állására vonatkozólag az alispáni jelentés a következőket mondja: A személybiztonság a lefolyt hóban 1 esetben lőn megtámadva, t. i. Timár Imre endrődi lakost, (Gács Mihály szintén endrődi lakos múlt hó 2-án egy petrenczeruddal agyonütötte. A tettes elfogatott és illetékes bíróságának átadatott. A vagyon elleni büntetetté száma a járásokban 13, melyben kiderítettett 6, nyomozás alatt maradt 7 eset. A kiderített régibb keletű büntesetek száma 5. — Gyula város területén 8 bünteset követetett el; ebből kiderítettett 5, 3 pedig nyomoztatik. A személy-

biztonságra nézve némileg zavarólag hatott a csorvási határban tartózkodó rablók garázdálkodásának híre. A megye főcsendbiztosa által nyomban és személyesen vezetett vizsgálat azonban kiderítette, hogy a csorvási kukoricza földeken csakugyan tartózkodott egyének kéregető és nem követelő bujdosók voltak, kik minden erőszakoskodás nélkül a határból és megyéből tovább vándoroltak. A mennyiben pedig a csorvási előjárók ezen esetről sem a járási szolgabírárt, sem a csendbiztost nem értesítették: e mulasztás miatt a nevezett előjárókat kérdőre vonattam s az eredményhez képest, eljárásuk felett határozni fogok. Továbbá itt említendő a gyulai közönséget aggodalomba hozott több sikertelen betörési kísérlet, melynek elkövetője kiderítettett s le is tartóztatott ugyan: de a büntető igazságszolgáltatás elől éjjel börtönéből megszökött s azóta eredménytelenül nyomoztatik; különben a megszökés ténye körül fennforogni látszó mulasztás miatt az illető közönséget igazoló jelentés tételére felhívtam. A megyei csendlegénység fegyverzete, lovai, szolgálati és fegyelmi viszonyai a megye főcsendbiztosa által a f. évi juliushóban vizsgálat tárgyává tétetvén, azon vizsgálat során, kivéven a gyulai járási csendlegénységet, dacára a fegyverheli felszerelés hiányosságának, a lövészet eredménye kielégítőnek, a lovak, a lófelszerelvények és ruházatok pedig tisztán tartva és jókarban levőknek találtattak, továbbá a csendlegénység magaviselete és szolgálata ellen kifogás avagy panasz nem merült föl.

(G y i l k o s f é r j.) Szalontay Mihály szarvasi fővaros szerdán (f. hó 7-én) útassan hazamenvén, felesége pirogatásaira egy széket ragadt s azzal a szegény asszonyt a szó szoros értelmében összelörte, úgyhogy az a szenvedett sérülések következtében f. hó 9-én meghalt. A szörnyeteg férj elfogatott s ez idő szerint a szarvasi jbság fogházában van letartóztatva.

Többet akarván tőle kitudni, kérdezém:

— Ki az a Corsino?

— Unokatestvérem.

— No'iszen nem kívánok hozzá szerencsét, hogy rabló unokatestvéred van

— Nem, nem rabló.

— Hát akkor mondd, hogy kicsoda?

— Nagyon hosszú ennek a története.

— Annal inkább. Adok valamit, ha elmondod.

Ez az utolsó érv nem igen szokta hatását téveszteni a négerekre. Most is úgy volt. Dougouille szívesen elvette az elbeszélésért a pénzt, akár csak a regényírók. Mellém állt, elkezdé beszélni az alábbi szomorú családi drámat.

— Corsino, unokatestvérem, Plaisanceban lakott, abban a házban, mely még nagyapjáról maradt apjára, apjáról pedig ő rá. A háza körül elterülő nagy kavéültetvények mind az övé voltak. Azonkívül még volt egy nagy kertje, tele banánfakkal.

Végre elhatározta, hogy megnősül.

A városban Bernadotte Coconak, a parancsnoknak lánya öregnek-fiatalnak elforgatta fejét. Bőre ragyogó violásfekete volt. Cocotte-Liquernekné hívták.

Corsino szerelmes volt bele azon pillanattól kezdve, hogy meglátta. Jól tudta, hogy kigyószemekkel nézi Cocotte a Petit-Zozót, Chouchoutenak, a fazekasnak fiát és vasárnaponként mindig vele tánczolta a „martinique“-t és a „bam-bulat“-t.

Corsino megkérte Cocotte kezét atyjától, mibe az szívesen bele is egyezett. A leány azonban megtudván atyja szándékát, gyorsan beszélt Petit-Zozoval; és Chouchoute is

lépéseket tett fia érdekében. Coco azonban mit sem akart tudni Petit-Zozoról és Cocotte-Liquer Corsinonak neje lett.

Nyolcz-tíz bónap múlva a lakodalom után, mikor Chatté atyának, ki őket összeadta, annyi libáját, csirkéjét, kacsáját megette a vendégsereg, Corsino, mikor Borgueból hazajött, egy ép oly csendes estén, mint a mostani, egy zóbit látott kisuhanni házából, a banán-fak közt a kerten keresztül, de oly gyorsan, hogy nem ismerhette meg.

— Petit-Zotto volt, ugy-e?

— Igen uram, kitalálta!

— Terringettét! Pedig Cocotte-Liquer nem volt fehér nő.

— Nem, uram, violásfekete volt, ragyogó arczbőrű.

— Igaz. Folytasd. Nem kellett volna megszakítanom elbeszélésed fonalat.

— Hitemre, én mindjárt megismertem, mikor a kertből kilépett s Corsino is gyanította. De hogy folytassam . . . Corsino zöld volt a reszketéstől, de nem a félelem miatt, mert hat oly vékony legényt is összelörte volna, mint Petit-Zotto, hanem a haragtól. Házához ment s lopogtatott az ajtón. Cocotte-Liquer fölkelte és kinyitotta. — Férje komor arczczal fogadta. Azt mondta, hogy elfáradt, hogy álmos s mellé feküdt.

Corsinonak már rég terve volt nagyobb házat építeni a réginél. A régi nem volt méltó a szép Cocotte-Liquerhez. Azt akarta, hogy neje kis palotában lakjék. Másnap munkához kezdett, nagy fatörzseket döntögetett le. Sok bambuszt levágott és kiszáritotta s bananleveleket gyűjtött, a melylyel házat akarta befödni.

Mindezt szembe helyezte a régi házzal, az ajtaját azon-

Tarkaságok.

X kisasszony egyike a legünnepeltebb művésznőknek.

— De miért nem viseli nagysád családi nevét? kérdé egyik udvarlója.

— Megmondom önnek, barátom Nem akartam az anyám nevét compromittálni, felvettem a nagynénémét a ki felnevelt!

Hirdetés.

— Van szerencsém értesíteni a nagyérdemű közönséget hogy feleségem Schulzmann Heléna. négy gyermek anyja, öt nappal ezelőtt eltűnt. Akár jószántából hagyta el házamat, akár elrabolták, a becsületes megtalálót, ki élve visszahozza, csuful meg fogom botozni

Két hölgy találkozik a korzón.

— Ah, ön gyászol kedvesem!

— Igen, özvegy vagyok.

— Én is . . . s hány hónap óta özvegy ön?

— Két hónap óta. És ön?

— Két éve már!

— Ah önnek mindig jobban kedvezett a sors, mint nekem.

— Kölesönözhetnél pajtás egy frtot.

— Mire kell?

— Hogy Gusztinak kölesönözzem.

— S mit akar ő tenni veled?

— Nekem akarja adni, tartozik veled.

ban szabadon hagyta. Messziről úgy nézett kiaz egész, mint valami nagy máglya. Cocottenak azonban eszébe sem jutott ez összehasonlítás. — Mikor ferjét megkérdezte, hogy mi az, Corsino azt felelte, hogy haladék nélkül bele akar kezdeni az új házba.

Két napig nem foglalkozott mással, mint a fahordással, a harmadik nap reggelén pedig azt mondta, hogy Limbébe megy unokatestvéreért — mar mint értem — az majd megsimítja a gerendákat. Elfelejtettem mondani uram, hogy acsmester vagyok.

— Limbéből elmegyek a Fokra! — mondá Corsino nejének. Öt nap múlva visszatérek, addig légy nyugodt.

E hírre Cocotte-Liquer latszólág elszomorodott; azonban alig ült föl férje az öszvérré, Cocotte vígan ment a hegyi folyam felé, elment cavariját teletölteni.

Ugyanazon napon, vagyis inkább ugyanazon este nyolcz órakor egy ember kopogtatott Cocotte szobájának ajtaján.

Ki az? — kérdezte Cocotte Liqueur.

— Petit Zono! — mondá a jövevény.

Az ajtó megnyílt s hirtelen bezaródott ismét.

Éjfel után négy órakor egy árnyék suhant végig a kerten. A kutya a helyett, hogy megugatta volna, hizelegni kezdett neki. Az árnyék eltűnt, a kutya meg visszafeküdt a helyére. Az árnyék miután zajtalanul ment, a ház azon kapuja elé ért, mely a kertre nyílt s kulcsot tévén a zárba, behatott a házba.

Az árnyék ott találta Petit-Zonot nejénél, igen bizalmas beszélgetésbe merülve, úgy hogy egészen elfeledkeztek arról, hogy a lámpát eloltsák. A lámpát én kaptam ajándékba, én meg unokatestvéremnek adtam meuegyezője napján.

A sötét d'lyü Cr bi'on magánában s pipája mellett eméleava, sorszer gondolt ki egész reány... d m ly k t aztán soha sem írt le. Egy izben, midőn ily módon eszméivel nagyon-nagyon el volt foglalva, valaki belépett hozzá.

— Ne zavarjon kérem, kiáltott látogatója elé; épen nagyon érdekes helyt vagyok: egy gaz minisztert készülök felakasztani s egy ostoba minisztert elcsapni.

Párisban a gyermekeknek legnagyobb s csaknem egyedüli mulatságuk, ha az ablakból kinézhetnek az utcára.

„Mama, szeretnék meghalni,“ szólott egy párisi gyermek anyjához.

— „De hát miért, lelkeim?“

— „Hogy az ablakon át nézhessem temelésemet,“ — volt a kicsike jellemző felelete.

József császár egy csütörtöki délután labdázó diákok mellett sétált el. Egyike a játszóknak véletlenül jól hátba dobta. A császár megfordult s kissé ingerült hangon megjegyzé:

— Ti naplopók! bizony jobban tennétek, ha az előadást hallgatnátok!

A játékosok közül erre egyik gunyosan válaszolt.

Dumas mondá egy izben fiának:

— Nos, Sándor, ideje már okosnak lenni; szedd össze magad, nősülj meg.

— Ki nejét vegyem el atyám? szakitá félbe atyját a Demi-Monde szerzője.

Az árnyék hirtelen lehajolt, meggyújtott egy gyufát, lángralobbantotta az agy szalmáját, azután kiugrott az ajtón. Az ajtót kívülről nagy dorongokkal es gerendadarabokkal bereteszelte, s az ajtó mellett fölhalmozott száraz fat s bambuszszarvát is meggyújtotta. Corsino ezt, mert ő volt az árnyék, rövidebb idő alatt tette, mint a hogy ezt most én elmondom önnek.

A ház pár perc alatt lángokban állt, a tűznyelvek be nyaldosták a ház ablakain; belülről pedig velőtrázó sikoltás hallatszott.

— Ne féljen, — mondá Corsino — ne féljen Cocotte-Liqueur. Biztonságban van szeretőjével Senki sem fogja magukat haborgatni, férje majd vigyázni fog az ajtón

Bent a szerető és a nő esdeklenni kezdett. Corsino me-rev tekintettel nézte háza égését. Azután megbolondult El-kezdte kiabálni: „Tűz van! tűz van!“ s ezzel elrohant, neki a rengetegnek. Ennek alig nyolcz napja. A kívül csak találkozik az erdőben, mindenkit arra kér, hogy menjen segíteni eloltani a tüzet. S a ki nem megy, azt ütni, verni kezdli.

— El kellene zárni, mert az ilyen bolond nagyon veszélyes.

— Persze, csak hogy nagyon nehéz megfogni. Ugy szabad, mint a ló.

Három óra elmúlt, hogy Cougouille elvégezte e szomorú történetet, s azóta nem szolt egy szót sem — Én is szótlanul mentem mellette, elgondolkozva a néger rettenetes bosszujan s csak akkor ocsudtam föl merengésemből, mikor a hajnal pirkadó fénye arczomba sütött.

Képünkhöz.

»Hej le, p sztor élet, ez ám a gyöngy-élet!«
Zengi a nóta és sok tekintetben igaza van. Lg lbb
a Miska gyerek sorja ezt látszik bizonyítani, lévén az
ő Böskéje a vidék legszebb rózsaszála. Az öreg domb
aljában hány édes perczet töltenek, ha Böske szaba-
dúlhat gyanakvó anyja elől! Ilyenkor, nehogy meg-
lepje őket a patlogó asszonyság: őrszemnek oda ál-
litják a domb tetejére a Bodri kutyát, s a hű állat
nagy kötelességtudással teljesíti a bizalmi küldetést.
— Rajzolónk ez idylli jelenetet vetette papirra ügyes
csoportosításban.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Sipos Soma.

Nyilt-tér.*)

Alólírottól az 1878-iki gyomai vásár után, azaz július
26-án, 22 zsák buzát vett P o l l á k I g n á c z buzakeres-
kedő Endrődön, mázsáját 8 frtjával. Volt tehát neki 16 mázsa
65 kilogrammos buzája. A buzáért 104 frt meg volt fizetve,
ezután fizetett még 29 frt 20 kr. A 22 zsáknak súlyát azonban
nem fogta ki, azért, miután észrevettem, hogy a mázsából az
ugynevezett vezérszög ki volt véve. E család után meggyez-
tünk 59 frtban, amit a fönti nekem meg is fizetett. Az endrődi
előjáróságnak Nagy Imre följelentette, hogy nálam P o l l á k
I g n á c z hamisan mázsált, és tetemesen megkárosított, azaz
megcsalt. Az endrődi előjáróság P o l l á k - o t megakartá
büntetni, azonban ő mindent tagadott és azt állította, hogy ő
engem nem csalt meg, holott erre tanuim vannak. A fönti
kereskedő ekkor engem beperelt 79 frtért, de a csaló a pört
elvesztette. A pör 3 év óta folyton tartott, s most, midőn az
véget ért, figyelmeztetem polgártársaimat, hogy e csaló buza-
kereskedőtől órizkedjenek, nehogy mások is úgy megcsaljon,
mint engem, mert nem kívánom, hogy mindenkinek annyi
kellemetlensége legyen e csalóval, mint nekem volt.

Endrőd, 1881. szeptember 11-én.

Gellai József.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a

Szerk.

H I R D E T É S E K.

DUPUY N. MAGPÁCZA.

Nincs többé üszög!

Bátorkodom a közlő gabna-vetés idejére **magpáczonra** a t. gazda közönség figyelmét
felhívni, mely a buza, árpa, kukoricza és zab stb. **Üszög ellen biztos és csalhatatlan**
szernek bizonyult, és már 1878. évben a magy. királyi földmivelésügyi miniszterium által Magyarország
mezőgazdáinak ajánlatott.

Azóta készítményem az egész osztrák-manorchiában meghonosodott, s ez évben is mérvadó,
régibb vevőintől, és pedig oly vidékekről, melyeken ez évben üszög sok kárt okozott, számos hízlgő
és elismerő nyilatkozat érkezett. — Páczon használata nagyon egyszerű s ára viszonyítja hasznossá-
gához — mérsekelt.

A n. t. gazda közönség kényelmét tartva szem előtt a birodalom legtöbb nagyobb városaiban
raktárokat tartok, a melyekből ép úgy mint a bécsiből csomagonkint **30 kr.** s (elég 200 liter maghoz)
megszerezhető. — Használati utasítás minden csomaghoz adatik.

Raktár Szarvason: MELIS LAJOS kereskedő urnál

—6

a „Babérkoszorúhoz.”

HIRDETÉS.

Mlgos gróf Wenckheim Frigyes ur békési urad. birtoká-
hoz tartozó és a békési határban levő **földvári pusz-
tán.** október 10-én délelőtt 10 órakor tartandó árverésen
**2 darab 3 éves és 9 darab 2 éves, t-
nyésztésre alkalmas**

magyar fajbika

fog eladatni.

Wagner János,

urad. felügyelő.

2—2

Ház eladás.

Tekintetes özvegy Brutkovszky-né
asszonyság nagy-utcza háza eladó, —
az eladás tárgyában bővebb felvilá-
gosítás vé ett a tisztelt venni kívánok
szive-krajnak Konez Zsigmond tisz-
ta tóh fordulni.

1—3

Szarvas, 1881. szeptemberhó.

Kitüntető Gépz 1880.

Temesváry Mór

BUDAPEST,

király-útca 1. Br. Orczy-féle ház
a leg-legánsabb és lebecsebb által
gyártmányú lábbeliek a legna. vobb és
leggazdagabb választókban.

Nőknök:

Eberlasting ezugos topán, szivalaku félramás talppal, elegans façon	3 frt 50 kr.
Eberlasting ezugos topán lakorral, erős talppal	3 frt — kr.
Bőr " " " szögelt talppal	3 frt — kr.
" " " zerge vagy sagrin bőr " szivalaku szögelt talppal	3 frt 60 kr.
Bőr ezugos topán zergebörből, préselt előrésszel sár és eső ellen	3 frt 40 kr.

Uratkárta:

Topánok sagrin vagy zergebörből erős talppal	3 frt 80 kr.
" vichszos börből erős srófoltt kettős talppal	4 " — kr.
" bagaria " " " " " " " " " " " "	4 " 50 kr.
" orosz bagaria bőr " " " " " " " " " "	5 " — kr.
" keztyübörből (Kalskid) különö minőségű	5 " — kr.
Regatta fél topánok zerge vagy sagrin börből	3 " 60 kr.
Czizmák erős vichsz vagy bagaria-börből srófoltt kettős talppal, legfinomabb	9 " — kr.
Térdesizma hátulvarrott csatokkal kettős bagaria börből háromszor srófoltt talppal, vizmentes	9 " 50 kr.
Térdesizma hátulvarrott orosz bagariából, háromszor srófoltt kettős talppal, óvszer nedvesség ellen	12 " — kr.
Gyermekezípek vichs vagy sagrinből	2 " 10 kr.
Leánykezípek eberlasting vagy börből	1.80 — 2.40 kr.
Gyermkekezípek	60 rtól 1 frt 20 krig.

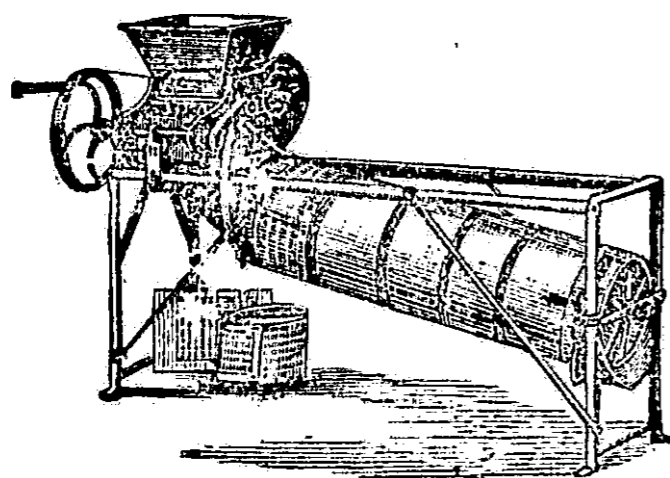
Megegyezik az itt feltüntetett árakkal, az összeg előleges befizetése mellett az eszközletnek nem tetsző áruk készségegel visszatérünek. Árjegyzék kívánatra ingyen. 8-10

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ezüst érem Páris 1878.

Ada május 1-én 1881. arany érem.

Zala-Egerszeg május 2-án, 1881 első-dij.

Brogle J. és Müller

gép- és rosta-lemez gyára

BUDAPESTEN, a Margit-híd közelében, készít

Triőröket (konkoly választó) 6 különféle nagyságban.

Triőr hengereket malmok számára.

Koptatókat,
Szelelő rostákat,

Szitákat és rostákat, eséplőgépek számára. 16 30

R. S. : ELEFÁNT PÁ.

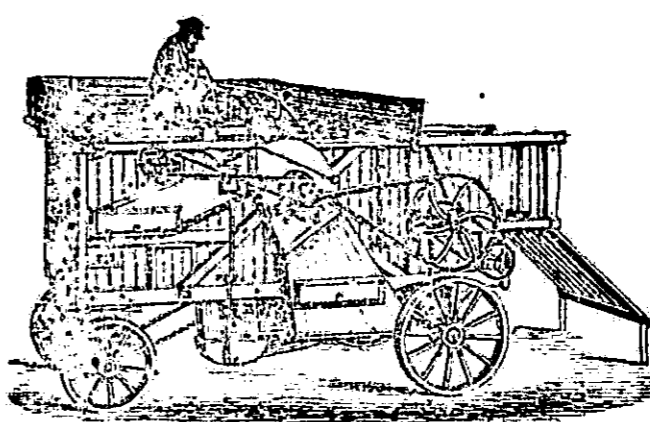
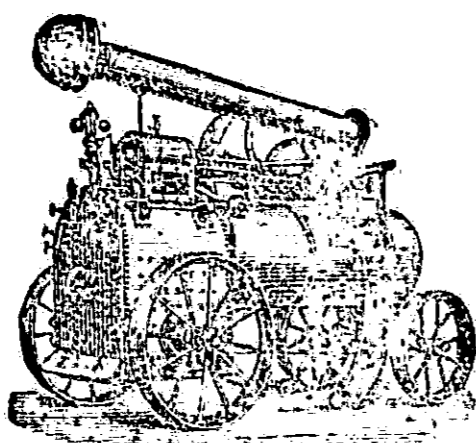
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

KÖZTŐ PÁL

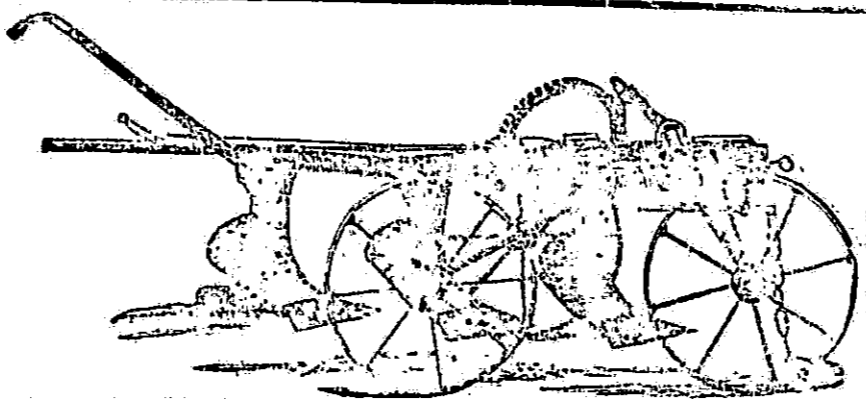
Budapest, Üllői-ut 18. sz.

Ajánlja a május hó 2-án Adám tartott ekevesény

az első díjjal: arany
éremmel a második díj-
jal: ezüst éremmel
kitüntetett szabadalmozott
kettős és lántraszékű

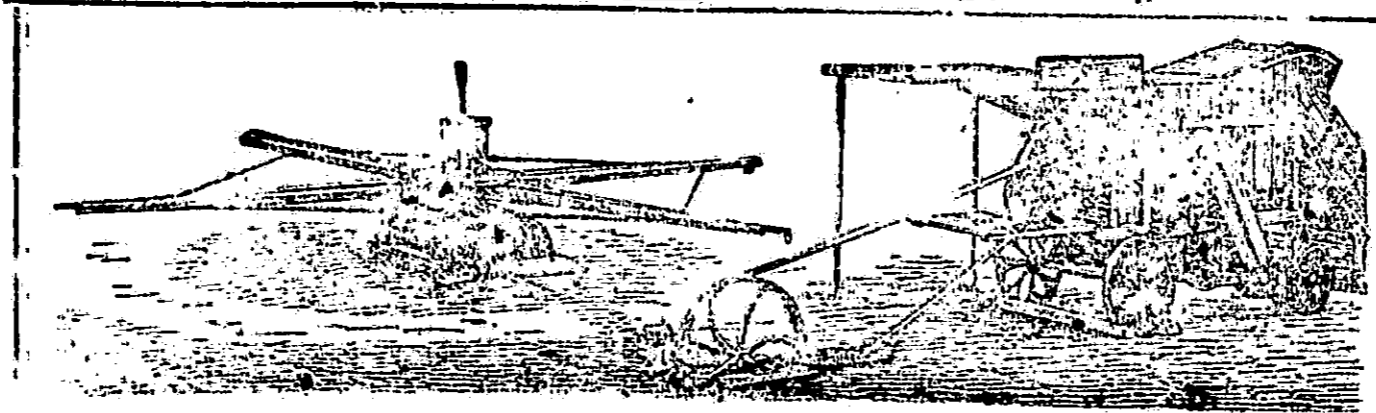

továbbá :
gőzcséplőgépeit
fa-, szén- és szalmafűtéshez
gőzmozgonyait
üszögtisztító készülékkel,

továbbá :
járgánycséplőgépeit
tisztító szerkezettel, vagy
anélkül
postákat, triőröket stb.

a gabonát piacz-
képesen adják
zsákokba.

Arjegyzékek
bérmentve.